

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש) תשל"ז – 1976

ד"ר ג'אורג' פלמן (להלן הנקבל) הוא רופא מורשה ובעל תואר של מומחה בכירורגיה כללית.

בקובלנה שהוגשה נגדו ביום 2.4.08 על ידי המשנה למנכ"ל יוחסה לו התנהגות שאינה הולמת רופא מורשה כאמור בסעיף 41 (1) לפקודת הרופאים (נוסח חדש) תשל"ז – 1976 (להלן הפקודה).

התנהגות זו התבטאה, לפי האמור בקובלנה בכך שבמספר מקרים הנקבל ייחס לעצמו תארים, כשירותים ומומחיות שאין לו. בין השאר הוא הציג עצמו כפרופסור, מנהל מחלקת ניתוחים פלסטיים וקוסמטיים, חברות בהסתדרות הרופאים בישראל, בעוד הוא אינו חבר בה, כירורג מומחה בניתוחים פלסטיים וקוסמטיים.

עוד נאמר בקובלנה שהנקבל הוזהר בעבר "בענין פרסומת אסורה, והוא גם נמצא אשם בהליך משמעתי בעשיית פרסומת כזו. הוא הוזהר גם לבל ישתמש בתארים ומומחיות שאין לו".

שר הבריאות מינה ועדה, לפי סעיף 44 לפקודה, עליה הוטל לשמוע את תגובתו של הנקבל לאמור בקובלנה. הוטל עליה גם לבחון את החומר כולו, ולהמליץ בפני שר הבריאות כיצד לנהוג בנקבל.

תגובתו של הנקבל היתה תגובה משולבת. על חלק מהעובדות הוא חלק, בחלק אחר הודה ואולם טען שלא ידו היתה במעל. האשמים בכך הם לדבריו, אנשי חברה שפעלה מטעמו בתחום הפרסום, ואולי גם יחצנות. גבי נושאים מסוימים, שהעיקרי שבהם הוא העיסוק בכירורגיה קוסמטית, טען הנקבל כי אין איסור על רופא לפרסם עצמו כמומחה בתחום זה. הטעם לכך הוא, לדבריו, שהנורמות החלות בעניני מומחיות ובכל הכרוך במה מותר ומר אסור לרופא לעשות בתחומים שמדובר בהם הן נורמות מיושנות, המפגרות מאד אחרי ההתפתחויות החדשות בתחומי המומחיות ותת מומחיות. מכל מקום משעה שהחוק איננו דן ואיננו מטפל באלו (וכירורגיה קוסמטית היא אחת מהן) מותר לרופא להציג עצמו כמומחה.

על השימוש בתואר פרופסור אמר הנקבל שהוא קיבל תואר כבוד כזה מגוף חיצוני כלשהו.

טענה כללית המרחפת לפי דברי בא-כוחו על כל הקובלנה, היא שמדובר בתלוונות אנונימיות שהגיעו למשרד הבריאות ואין יודע מי מסתתר מאחריהן. במצב כזה אין להגיש נגדו קובלנה, ובמיוחד, כך הוא אומר, כשלא הוכחו המעשים שיוחסו לו.

הועדה השתכנעה מחומר הראיות הכתוב שהובא בפניה, וכן מהודאות עובדתיות שעשה הנקבל במספר עניינים, ובהחלטת ביניים שנתנה ביום 1.12.89 מצאה אותו אשם בהתנהגות שאינה הולמת רופא מורשה. העובדות המוכחות עליהן השתיתה הועדה את מסקנותיה הן עשיית פרסום "שלא בדרך המותרת על פי הפקודה" תוך שימוש בתארים "מומחה" "פרופסור" "כירורגיה קוסמטית" "ניתוחים קוסמטיים", ו"כירורגיה" ו"ניתוחים אסתטיים". היא הוסיפה וקבעה בנוסף לכך שהוא "לא עשה די, ולא התאמץ להסיר פרסומים החורגים מן המותר לגביו", זאת אפילו בהנחה שהוא לא יזם אותם.

תקנות הרופאים (אישור תואר מומחה ובחינות) תשל"ג – 1973 קובעות, בין השאר (תקנה 2) ש"לא יאושר לרופא תואר מומחה אלא אם הוא אחד התארים הנקובים בתוספת לתקנות. תקנה 32 אוסרת על אדם להשתמש בתואר מומחה אלא אם אושר לו תואר של מומחה "לפי תקנות אלו".

לא היה צריך בתקנות אלו כדי להילכד בעבירת המשמעת של התנהגות בלתי הולמת. די באמור בסעיף 9 לפקודה כדי להסיק שהתנהגותו של הנקבל היא בלתי ראויה ובלתי הולמת. סעיף 9 אוסר על רופא ליטול לעצמו "כינוי או הגדר המסתברים ברמו שיש לו מעמד או כשירות מקצועיים" החורגים מהאמור בבקשה שהגיש לרשיון לעסוק ברפואה.

אין ספק שהנקבל התהדר במה שאין בו והכל כפי שהוסבר בהחלטת הביניים של הועדה.

לאחר שניתנה החלטת ביניים זו, איפשרה הועדה לצדדים לטעון בפניה לענין הסנקציה שמן הראוי להטיל על הנקבל.

ב"כ הקובל הדגישה את ההשלכה הקשה שיש להתנהגות הנקבל. תכלית ההתנהגות היתה לצוד את עינים וליבם של הנוקמים לשרות רפואי למען יסברו שהכשירויות הרפואיות של הנקבל הן מעבר ומעל ממה שיש לו בפועל. לאמיתו של דבר הוא לא היה רשאי להציג עצמו מומחה בתחומים בהם הציג עצמו. אותם דברים אמורים על הצגת עצמו כפרופסור. הצבור קולט תואר זה כמי שרכש אותו באקדמיה, בניהול מחלקה בבית חולים וכל כיוצא בזה ולא כמי שנעדר את כל אלו, וזה היה המקרה של הנקבל.

כללו של דבר ההצגה שעשה הנקבל הונעה מתוך רצון וכוונה להוליך שולל את הצבור, ואין צריך לאמר שהתנהגות כזו פוגעת באמון הצבור ברופאים, אולי גם ברפואה.

בהחלטתה אומרת הועדה, בין השאר ש"נושא הפרסום המותר והאסור, כרוך בהידוק רב בזכויות המטופלים לגבי מידע אמין ומדויק, התואם את הדרך באשר להשכלה וההכשרה והרמה המקצועית של הרופא המטפל...". הועדה הוסיפה ואמרה שעברו של הנקבל מצביע "על זלוול מתמשך" בנורמות שמדובר בהן.

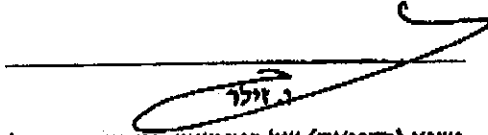
בהביאה בחשבון את "המצב האמשי המיוחד של הנקבל" הכל כפי שהוא טען בפניה, היא חמליצה על התלית רשינו של הנקבל לשלושה חודשים.

שר הבריאות האציל אלי את סמכויות הענישה המשמעתית שיש לו לפי סעיף 41 לפקודה, ומכח האצלה זו אני מאשר ומקבל את המלצת חוועדה.

רשיון הנקבל יותלה לשלושה חודשים החל מיום 1.10.2010.

10.7.10

ניתן היום

נ. זילבר
נשיא (בדימוס) של ביהמ"ש המחוזי בירושלים